

Θεόδωρος Μεγαλοοικονόμου



Στη συζήτηση που έγινε στη Βουλή για το ζήτημα της σύλληψης των δυο εφημερευόντων ψυχιάτρων του ΨΝΑ, που θεώρησαν μη αναγκαία την εισαγωγή για νοσηλεία ασθενούς που είχε προσαχθεί με εισαγγελική παραγγελία, ύστερα από σχετική ερώτηση της βουλευτριάς Έλενας Ακρίτα, ο υφυπουργός Υγείας Δ. Βαρτζόπουλος όχι μόνο κάλυψε πλήρως την άκρως παράνομη πράξη των αστυνομικών που είχαν προσαγάγει τον ασθενή και εν συνεχεία συνέλαβαν τους ψυχιάτρους, αλλά έδειξε περαιτέρω και το μέγεθος της άγνοιας που τον διακρίνει για ό,τι αφορά ακόμα και τα πιο στοιχειώδη για τον τομέα της ψυχικής υγείας που του ανέθεσαν.

Είπε, μεταξύ άλλων, απαντώντας στην Ε. Ακρίτα, ότι η εισαγγελική παραγγελία γίνεται όταν κατά την κρίση του εισαγγελέα υπάρχει επικινδυνότητα του ασθενούς. Μακριά νυχτωμένος. Σύμφωνα με το άρθρο 95, παρ. 2, του ν. 2071/1992, η εισαγγελική παραγγελία, σύμφωνα και με την ψυχιατρική γνωμάτευση που πρέπει κανονικά να προσκομίζεται, σκοπό έχει να γίνει «ακούσια προσαγωγή για εξέταση» προκειμένου να διαπιστωθεί (από τους ψυχιάτρους και όχι από τους αστυνομικούς) αν απαιτείται «ακούσια νοσηλεία», προϋποθέσεις της οποίας, σύμφωνα με το νόμο, είναι:

α) ο ασθενής να πάσχει από ψυχική διαταραχή,

β) να μην είναι σε θέση να κρίνει για το συμφέρον της υγείας του και

γ) λόγω της έλλειψης νοσηλείας του να έχει επιδεινωθεί η κατάσταση του, ή να είναι απαραίτητη η νοσηλεία του για αποτροπή πράξεων βίας κατά του ίδιου ή τρίτου.

Αναφορά στον όρο «επικινδυνότητα» δεν υπάρχει σε αυτό το νόμο, παρόλο που υπονοείται (στην «αποτροπή πράξεων βίας...») ως μια από τις προϋποθέσεις για νοσηλεία (και όχι για την ακούσια προσαγωγή για εξέταση). Ο Δ. Βαρτζόπουλος έχει μείνει στο νόμο που ίσχυε πριν τον ν. 2071/92, οποίος είχε γίνει επί χούντας και όριζε αποκλειστικά την «επικινδυνότητα» σαν βασική προϋπόθεση για την ακούσια νοσηλεία. Προφανώς το ακροδεξιό του προφίλ ταιριάζει πολύ με την ποικιλότητα επιστροφή στη χούντα και ακόμα χειρότερα.

Ωστόσο, με την Σύμβαση του Οβιέδο, που υπογράφηκε στις 4 Απριλίου 1997 (και επικυρώθηκε στην Ελλάδα με το νόμο 2619/98, αρ.7), παραμένει, πλέον, σε ισχύ για την ακούσια νοσηλεία η αναφορά του ν.2071/92 στην ύπαρξη ψυχικής διαταραχής, για την σοβαρότητα της οποίας το άτομο δεν είναι σε θέση να κρίνει, με συνέπεια η νοσηλεία να κρίνεται αναγκαία προκειμένου να μην επιδεινωθεί η κατάστασή του. Μάλιστα, στην ίδια κατεύθυνση λειτουργεί και ο Κώδικας Ιατρικής Δεοντολογίας (Κ.Ι.Δ, ν. 3418/2005, άρθρ. 28, παρ.8). Και τα δυο, τόσο η Σύμβαση του Οβιέδο, όσο και ο Κ.Ι.Δ. υπερισχύουν του νόμου 2071/92.

Φυσικά, ως συνήθως, όλα αυτά στα «χαρτιά», γιατί, στην πράξη, η κατασκευή της «επικινδυνότητας» (γιατί περί «κοινωνικής κατασκευής» πρόκειται) δεν έπαψε ποτέ να είναι ο κατευθυντήριος άξονας των ασκούμενων πολιτικών και ο Δ. Βαρτζόπουλος, με τον Άδωνι και όλη την κυβέρνηση, την έχουν επιβάλει, πλέον, ως κυρίαρχη μορφή διακυβέρνησης σε όλα τα πεδία.

Και προς ολοκλήρωση της τραγικής γελοιογραφίας που συναποτελούν όλοι στο Υπουργείο Υγείας («Υπουργείο Αρρώστιας» θάπρεπε, πλέον, να λέγεται) ήταν η «διόρθωση» που έκανε ο Δ. Βαρτζόπουλος στην Ε. Ακριτά όταν αυτή αναφέρθηκε στο ΨΝΑ-Δαφνί: **«Μην το λέτε έτσι. Τώρα λέγεται Πολυδύναμη Νοσηλευτική Μονάδα Ψυχικής Υγείας, με το νέο νόμο έπαψε πια να είναι άσυλο και είναι νοσοκομείο»**. Τι να πει κανείς; Ο επιστημονικός και ταυτόχρονα πολιτικός και ηθικός κρετινισμός, στο έπακρο. Αρκεί ν' αλλάξεις το όνομα και όλα, σε μια μέρα, αλλάζουν. Αν και, μάλλον, μια νέα ονομασία τους χρειάζεται για την ολοκληρωτική καταστροφή που με το νέο νόμο έχουν επιφέρει παντού, σε όλες τις υπηρεσίες της ψυχικής υγείας και της απεξάρτησης.

Να θυμίσουμε, τέλος, προκειμένου να γίνει πληρέστερα κατανοητή η «κουλτούρα» (με τη συνεπαγόμενη πρακτική της) αυτών που ακόμα κυβερνούν αυτή τη χώρα, τι έλεγε πρόσφατα ο Δ. Βαρτζόπουλος σε συνέντευξή του (στο livemedia) για την λεγόμενη «παραβατικότητα των ανηλίκων» (την οποία οι πολιτικές τους παράγουν και απέναντι στην οποία ως μόνη

απάντηση έχουν την καταστολή):

«Όταν κάποιος είναι επιθετικός είναι επιθετικός επειδή είναι γεννημένος επιθετικός και επειδή ο τρόπος που με τον οποίο έχει ζήσει όλα αυτά τα χρόνια ενισχύει αυτή την επιθετικότητα. Εκείνο το οποίο μπορούμε να κάνουμε εμείς είναι, όταν διαπιστώνουμε σε πρώιμη φάση μια τέτοια επιθετικότητα, αυτή την επιθετικότητα να την βάλουμε μέσα σε κοινωνικά κανάλια, δηλαδή, αυτή η επιθετικότητα να εξυπηρετεί τους σκοπούς αυτής της κοινωνίας, δηλαδή να έχει να αξιακό σύστημα το οποίο να εξυπηρετεί την κοινωνία. Δηλαδή, να μη σκοτώνεις ή να μην επιτίθεσαι για να κλέψεις, **να επιτίθεσαι στους εχθρούς της πατρίδας, ή να επιτίθεσαι στον εχθρό της κοινωνίας**» (υπογρ, δική μας).

Κάτι σαν ένα κάλεσμα για «ομάδες εφόδου», χρυσαυγίτικες, ή και ακραιφνώς ναζιστικές... Τα σχόλια περιττεύουν.

4/7/2025

Θεόδωρος Μεγαλοικονόμου